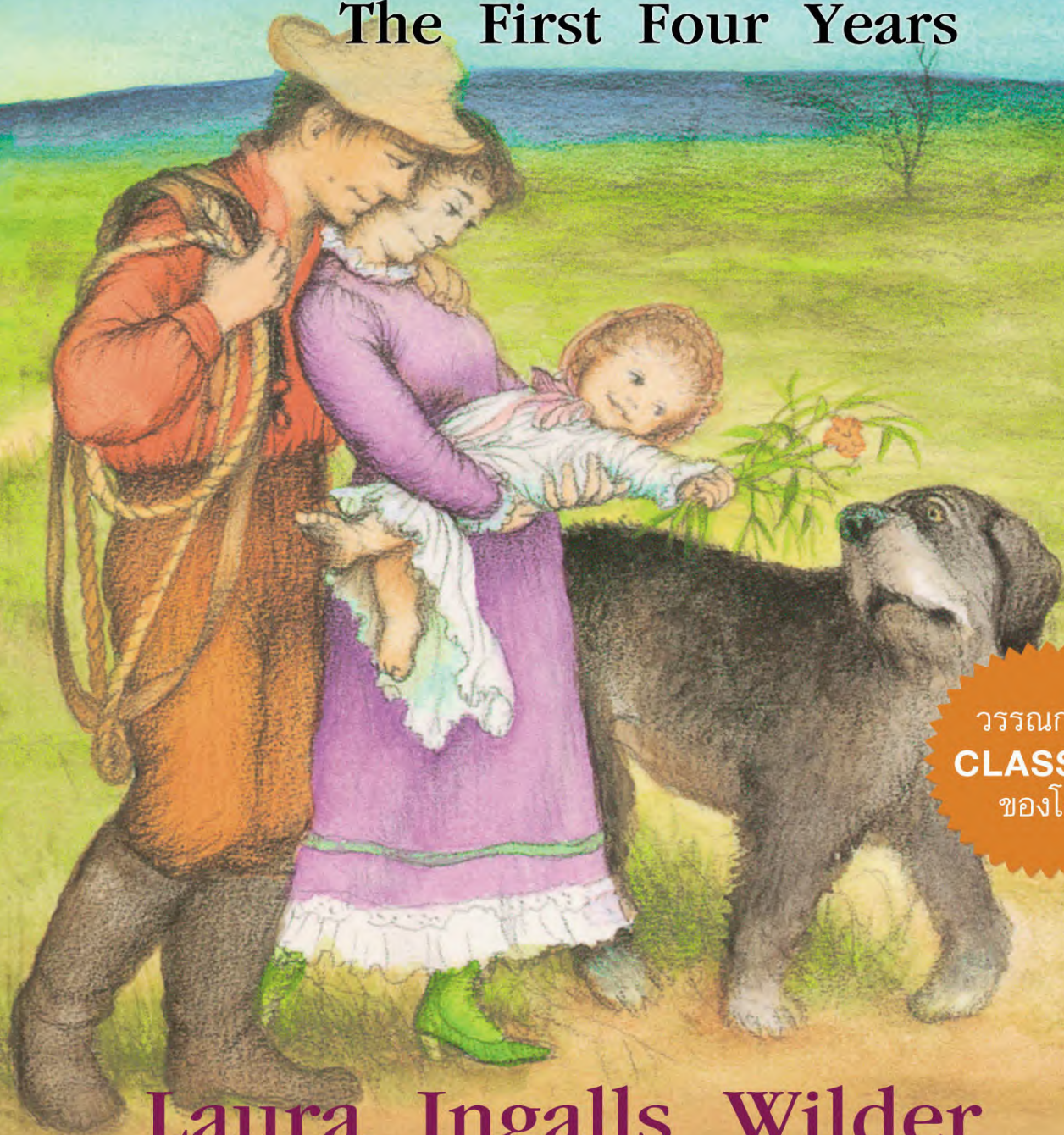

สี่ปีแห่ง โชคชะตา

The First Four Years

วรรณกรรม
CLASSICS
ของโลก

Laura Ingalls Wilder

ลอรา อิงกัลล์ส ไวล์เดอร์ : เขียน มุกวรา : แปล

สี่ปีแห่งโชคชะตา

The Frist Four Year

คำนำผู้แปล

บ้านเล็กในป่าใหญ่ (Little House in the Big Woods) เป็นวรรณกรรมเยาวชนประพันธ์โดย ลอรา อิงกัลล์ส ไวล์เดอร์ ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1932 หนังสือเล่มนี้เป็นเล่มแรกของหนังสือชุดบ้านเล็ก (Little House series) ซึ่งแต่งขึ้นจากการย้อนรำลึกถึงเหตุการณ์ในอดีตครั้งวัยเยาว์ของลอราที่อาศัยอยู่ในป่าบิกวู้ดส์ อันเป็นป่าไม้แบบ 4 ฤดู ใกล้เมืองเป็นรัฐเพนซิลเวเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ในปลายศตวรรษที่ 19

ในการสำรวจความนิยมแบบออนไลน์ เมื่อปี ค.ศ. 2007 โดยสมาคมการศึกษาแห่งชาติ (National Education Association) ของประเทศสหรัฐอเมริกาได้จัดให้หนังสือ บ้านเล็กในป่าใหญ่ เล่มนี้เป็นหนึ่งในร้อยวรรณกรรมเยาวชนที่ดีที่สุด อีกทั้งเมื่อปี ค.ศ. 2012 หนังสือเล่มนี้ยังได้รับเลือกให้เป็นหนังสือที่มีลักษณะเป็นตอนที่ได้รับการนิยมนิยมสูงสุด 100 ลำดับแรกมายาวนาน (Top 100 Chapter Books) ในการสำรวจโดยวารสารห้องสมุดโรงเรียน (School Library Journal : นิตยสารรายเดือนที่มีชื่อที่สุดเล่มหนึ่งของประเทศสหรัฐอเมริกาที่น่าเสนอบทความและบทวิจารณ์สำหรับบรรณารักษ์ของสถานศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ และบรรณารักษ์ภาครัฐที่ทำงานกับเยาวชน)

สำหรับผู้แปลแล้วมีความสุขที่ได้กลับมาอ่านทุกครั้ง แต่ด้วยกาลเวลาจึงทำให้หนังสือหลายเล่มฉีกขาด หลายเล่มหน้าปกหายไป หลายเล่มสูญหาย จึงได้ขออนุญาตบรรณารักษ์สำนัก-พิมพ์เพื่อขอถ่ายทอดวรรณกรรมอมตะชิ้นนี้ออกเป็นภาษาไทยด้วยความรักในบทประพันธ์อมตะชุดนี้อีกครั้ง อาจกล่าวได้ว่าสิ่งละอันพันละน้อยที่อยู่ในบ้านน้อยหลังนั้นมีอิทธิพลต่อความชอบเป็นการส่วนตัวตลอดกาล ไม่ว่าจะเป็นงานฝีมือแบบต่อเศษผ้า หักร้อยเล็กๆ เพื่อวางของโชว์ ตุ๊กตากระเบื้องเคลือบ ตุ๊กตาเศษผ้าที่ใช้กระดุมทำลูกตา ถ้วย จานชาม รวมทั้งอาหารการกินต่างๆ นานา

การคงอยู่ของหนังสือเล่มนี้จากปีที่ร้อยเรียงจนถึงปัจจุบันนับได้เกือบศตวรรษนั้น ย่อมแสดงให้เห็นถึงคุณค่าและความงดงามของบทประพันธ์ที่ได้รับการพิสูจน์แล้วผ่านกาลเวลา และคงไม่ใช่แต่จะเป็นวรรณกรรมเยาวชนอมตะเฉพาะชาวอเมริกัน แต่น่าจะเป็นของชาวโลก รวมทั้งนักอ่านชาวไทยที่จะครองใจอยู่ตราบนานเท่านาน

สี่ปีแห่งโชคชะตา เป็นบันทึกของลอรา อิงกัลล์ส ไวล์เดอร์ที่เติบโตและมีครอบครัวแล้ว จึงไม่ใช่เรื่องที่น่าประหลาดใจที่เด็กอีกต่อไป แต่ก็ช่างเหมาะสมกับสถานการณ์ เมื่อเธอเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ มีครอบครัว มีลูก และต้องรับผิดชอบงานบ้าน ก็อาจประสบปัญหามากมายที่ต้องแก้ไข แต่แม้จะมีปัญหา และอุปสรรคมากมายเพียงใด เธอก็ยังมีความหวังและกำลังใจเสมอ

ดิฉันได้เรียนรู้ว่าลอราเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่เข้มแข็งมาก อุปสรรคไม่ได้ทำให้จิตใจของเธอหยาบกระด้าง เธอยังเป็นผู้ที่ละเอียดอ่อน มีสุนทรีย์ในการทำงานฝีมือ การปรุงอาหาร มีความสุขและจินตนาการยามอ่านหนังสือ ชอบร้องเพลง และยังคงมองโลกในแง่ดีเสมอ

ดิฉันได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ จากการเปลี่ยนสื่อเล่มนี้ และที่สำคัญรู้ว่าตนเองยังไม่รู้อะไรอีกมากมาย ต้องขอขอบคุณ
สำนักพิมพ์แอริไวท์ที่ให้โอกาส

ดิฉันหวังเป็นอย่างยิ่งว่า แม้จะไม่มีน้ำเชื่อมเมเปิ้ลในหนังสือเล่มนี้โดยสักหยดเดียว (นึกว่าจะมี) ผู้อ่านก็ยังคง
ได้รับความหวังและกำลังใจจากการอ่านหนังสือเล่มนี้เช่นกัน หากผู้อ่านพบข้อบกพร่องใดๆ ในการแปล ดิฉันก็พร้อมน้อม
รับคำแนะนำเสมอ

มุกวรา

อาร์มภพ

สี่ปีแห่งโชคชะตา เป็นเรื่องราวต่อจาก คินวันอันแสนสุข เล่าถึงความยากลำบากของลอว์กับอัลแมนโซ ไวล์เดอร์ในช่วงปีแรกๆ ของชีวิตแต่งงาน เป็นช่วงเวลาใหม่ในเรื่องราวชีวิตของลอว์ที่เริ่มเล่าไว้จากวัยเด็กในบันทึกรวม 8 เล่ม และเกิดขึ้นก่อนเรื่องเล่าใน ตามทางสู่เหย้า-บันทึกชีวิตการผจญภัยของครอบครัวลอว์เมื่ออพยพด้วยเกวียนจากเซดาคโกต้าไปสู่มิสซูรีในปี 1894

เราพบต้นฉบับ สี่ปีแห่งโชคชะตา ในเอกสารของลอว์ เธอใช้ดินสอบันทึกไว้ในสมุดปกสีส้ม 3 เล่มที่ซื้อไว้นานแล้วจากร้านขายของชำสปริงฟิลด์ ในราคาเล่มละ 1 เซนต์ เธอเขียนต้นฉบับหนังสือเล่มก่อนๆ ด้วยวิธีเดียวกัน คาดว่าเรื่องนี้เขียนในช่วงปลายทศวรรษ 1940 หลังจากอัลแมนโซเสียชีวิตเธอก็หมดความสนใจที่จะแก้ไขและเขียนต่อให้จบเพื่อตีพิมพ์ และเพราะเธอไม่ได้ปรับแก้เรื่องนี้จึงมีวิธีเล่าที่แตกต่างจากเรื่องก่อนๆ

ส่วนสำคัญในเรื่องเล่าถึงช่วงแรกเกิดกับวัยเด็กของโรสลูกสาวของลอว์กับอัลแมนโซ โรสเป็นทั้งเพื่อนสนิทและที่ปรึกษาของผม ผมรู้จักเธอตั้งแต่เด็ก ต่อมาก็เป็นทนายของเธอ ผมและภรรยาสนิทสนมกับเธอหลายปี เธอมอบต้นฉบับหนังสือเล่มนี้ให้ผมเก็บไว้ หลังจากเธอเสียชีวิตในปี ค.ศ. 1968 ผมนำไปเสนอที่สำนักพิมพ์ฮาร์เปอร์แอนดโรว์ (ปัจจุบันคือ ฮาร์เปอร์คอลลินส์) หลังจากไคร่ครวญอยู่นานถึงเด็ก ๆ กับผู้ใหญ่ฉบับไม่ถ่วงที่เคยอ่านหนังสือชุดบ้านเล็กในป่าใหญ่ และคำนึงถึงสิ่งที่โรสกับลอว์ต้องการ บรรณาธิการของฮาร์เปอร์กับผมเห็นพ้องกันว่า ควรจัดพิมพ์ตามต้นฉบับดั้งเดิมของลอว์เหมือนที่เธอบันทึกไว้ในสมุดปกสีส้ม

โรสเติบโตขึ้นเป็นนักเขียนที่มีชื่อเสียงและมีจิตวิญญาณของนักบุกเบิกเช่นเดียวกับลอว์ เธอเดินทางท่องเที่ยวทั้งในอเมริกาและต่างประเทศ เขียนหนังสือหลายเล่มที่ชวนติดตามเกี่ยวกับอเมริกาและดินแดนอันห่างไกล เช่น แอลเบเนีย จนเป็นที่รู้จักไปทั่วโลก แต่เธอเติบโตมาในยุคที่ผู้หญิงไม่ได้สนใจการแสวงหาชื่อเสียง เธอเลือกที่จะพูดถึงชีวิตของผู้อื่นมากกว่าตนเอง ดังนั้น หนังสือเล่มนี้ซึ่งพูดถึงพ่อแม่กับตัวเธอเอง จึงจำเป็นต้องชะลอไว้จนกระทั่งเธอเสียชีวิตแล้วจึงได้ตีพิมพ์

โรส (ซึ่งภายหลังใช้ชื่อว่านางโรส ไวล์เดอร์ เลน) ใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่าเต็มเปี่ยม หลังจากมารดาถึงแก่กรรม เธอก็เขียนคำบรรยายประกอบเรื่อง ตามทางสู่เหย้า เขียนบทความลงในนิตยสารหลายเรื่อง บางเรื่องนำมารวมพิมพ์เป็นหนังสือชื่อ วันของผู้หญิง หนังสือว่าด้วยงานเย็บปักถักร้อยของอเมริกัน (Woman's Day Book of American Needlework) เธอใช้เวลายาวนานทุ่มเทให้หนังสือที่เตรียมจัดพิมพ์ และถูกส่งไปเป็นผู้สื่อข่าวที่เวียดนามในปี 1965 ขณะที่อายุได้เจ็ดสิบเก้าปี เธออ่านหนังสือตลอดเวลาและรอบรู้ไปหมดทุกเรื่อง มากกว่าทุกคนที่ผมเคยรู้จัก ก่อนจะถูกส่งตัวไปเดินทางรอบโลกหนึ่งสัปดาห์ เธอหัวใจวายกะทันหันในบ้านที่อาศัยมากกว่าสามสิบปีที่แดนบิวรี่ รัฐคอนเนตทิคัต คินก่อนหน้านั้นเธอยังนั่งพูดคุยกับเพื่อนๆ อย่างสนุกสนานร่าเริง หลังจากอบขมบั้งที่อร่อยขึ้นชื่อเลี้ยงเพื่อน ๆ